

Lög um framlenging á gildi laga nr. 114/1949, um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði á árinu 1950, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 29. apríl 1950, nr. 37.

45

15. apríl

REGLUGERÐ

um innheimtu framleiðslugjalda og útflutningsgjalda samkvæmt

11. gr. laga nr. 22 frá 19. marz 1950.

1. gr.

Nú flytur nýr togari afla sinn ísaðan til sölu á erlendum markaði og skal þá framleiðslugjald samkvæmt 1. mgr. 11. gr. laganna reiknað út og innheimt af tollstjóra þeim, er útflutningsgjöld innheimtir af aflanum, en það er tollstjóri þess umdæmis, sem skipið er skrásett í.

Skipstjóri togarans skal í fyrstu höfn, er skipið tekur hér á landi eftir söluna, afhenda tollgæzlunni yfirlýsingu um magn og brúttósöluverð ísfisksins svo og hvert verið hafi brúttósöluverð ísfisksins úr skipinu í fjórum söluferðum skipsins næstum á undan. Taki skipið fyrstu höfn utan heimahafnar sinnar skal yfirlýsingin send tollstjóranum í heimahöfn þess.

Tollstjórinn skal athuga hvort yfirlýsing skipstjórans sé rétt og leiðrétta hana, ef röng reynist. Reiknar hann síðan framleiðslugjaldið út eftir skýrslunni, ef um gjaldskylda sölu er að ræða.

Framleiðslugjaldið skal þannig fundið, að til grundvallar er lagt brúttósöluverð aflans erlendis í hverri söluferð án nokkurs frádráttar og er salan gjaldskyld ef brúttósöluverðið er yfir £ 8.500 eða jafngildi þess í annarri mynt. Skal þá greiða 25% af þeim hluta söluverðsins, sem er umfram nefnda fjárhæð. Þó má draga frá hinni gjaldskyldu fjárhæð það, sem til vantar, að meðalsala næstu 4 söluferða á undan hafi numið £ 8.500. Gjaldskyldan tekur til alls þess afla, sem seldur er eftir gildistöku laganna, þó þannig, að í sambandi við frádráttinn komi í upphafi til greina eldri sölar.

Framleiðslugjaldið fellur í gjalddaga er vika er liðin frá söludegi aflans. Banka þeim, er tekur við andvirði aflans, skal skylt að halda eftir og skila gjaldinu af andvirðinu til viðkomandi tollstjóra, hafi það ekki áður verið greitt honum.

2. gr.

Verðmæti sjávarafurða nýju togaranna annarra en ísfisks og sildar, er af skal greiða 10% framleiðslugjald samkvæmt 11. gr. 1. mgr. laganna, skal metið af þriggja manna nefnd, er ríkisstjórnin skipar og skal hún miða matið við gangverð afla upp úr skipi á hverjum stað og á þeim tíma, er uppskipun fer fram.

Nefndin hefur aðsetur í Reykjavík og skulu fiskimatsmenn á hverjum stað vera umboðs- og trúnaðarmenn nefndarinnar og fylgjast með magni og gæðum aflans eftir þeim reglum, sem nefndin setur.

Útgerðarmönnum togaranna skal skylt að gera nefndinni eða trúnaðarmönnum hennar aðvart, þegar affli er settur á land og láta vigta aflann upp úr skipunum, svo og gefa þær skýrslur og upplýsingar, sem nefndin krefst um aflann.

Einnig skal löggiltum vigtarmönnum, lýsismatsmönnum og öðrum, sem fylgjast með uppskipun úr togurinum eða annast móttöku aflans skylt að gefa nefndinni upplýsingar um magn og annað, er máli skiptir.

Nefndin skal meta aflann svo fljótt, sem við verður komið og reikna framleiðslugjaldið út. Síðan sendir hún viðkomandi tollstjóra tilkynningu um fjárhæð gjaldsins.

Gjaldið fellur í gjalddaga um leið og matið hefur farið fram og skal innheimt af tollstjóra þess umdæmis, sem skipið er skrásett í.

Þeim aðilum, er kaupa hinar gjaldskyldu afurðir eða annast sölu þeirra fyrir togarana, er skylt að halda eftir og skila gjaldinu af andvirði afurðanna til viðkomandi tollstjóra, hafi það ekki áður verið greitt honum, og skulu þeir áður en greiðsla fer fram til útgerðarinnar, ganga úr skugga um, að framleiðslugjaldið sé greitt.

3. gr.

Útflutningsgjald af hvalafurðum samkv. 2. mgr. 11. gr. laganna skal innheimt um leið og útflutningsgjöld af afurðunum samkvæmt lögum nr. 81 frá 1947, um útflutningsgjald af sjávarafurðum og á sama hátt.

4. gr.

Framleiðslugjald af sildarafurðum samkv. 4. mgr. 11. gr. laganna skal innheimt um leið og útflutningsgjöld af afurðunum samkv. lögum nr. 81 frá 1947, og á sama hátt.

Nú ákveður ríkisstjórnin að nota heimild 4. mgr. 11. gr. laganna til þess að lækka eða fella niður gjald það, er um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, eftir að gjaldið hefur verið innheimt, og skal þá útflytjendum endurgreitt gjaldið að svo miklu leyti, sem það hefur verið ofgreitt, og skulu þeir skila því til framleiðenda þegar í stað.

Undanþegnir gjaldi samkvæmt upphafi 4. mgr. 11. gr. laganna eru sildarafurðir, sem fluttar eru út fullverkaðar til manneldis, enda nemi brúttóþyngd hvers pakka eða dósar eigi meira en 8 kg.

5. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari hafa lögtaksrétt.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um gengisskráningu, launabreytingar, stóreignaskatt, framleiðslugjöld o. fl., nr. 22 19. marz 1950, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 15. apríl 1950.

Eysteinn Jónsson.

Magnús Gíslason.

REGLUGERÐ

um verndun fiskimiða fyrir Norðurlandi.

1. gr.

Allar botnvörpuveiðar og dragnótaveiðar skulu bannaðar á svæðinu frá Horni að Langanesi innan línu, sem dregin er 4 sjómílur frá yztu annesjum, eyjum eða skerjum og mynni flóa og fjarða.

Fyrst skulu dregnar beinar grunnlínur milli eftirfarandi staða og síðan sjálf markalínar samhliða þeim en 4 sjómílum utar.

Staðir þessir eru:

1. Horn	66° 27'4	n.br.,	22° 24'5	v.lg.
2. Íraboði	66° 19'8	—	22° 06'5	—
3. Drangasker	66° 14'3	—	21° 48'6	—